

תת"ע 1450/15 - מדינת ישראל נגד עופר יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1450-05-15 מדינת ישראל נ' יוסף
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
עופר יוסף
הנאשמים

הכרעת דין

לנאמן מיוחסת עבירה על תקנה 74(ב') לתקנות התעבורה, בכך שהותיר את רכבו ללא השגחה ולא שהפסיק את פעולה המנווע והוציא את מפתח הרכבתה.

המדובר בעבירה מסווג ברירת משפט, אשר לצידה קנס בסך 250 ל". הנואם הגיע בקשה להישפט, כפר בעבירה המיוחסת לו וביום 5.7 שמעתי ראיות הצדדים.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם, שקלתי את טענות הצדדים ושבתי ועינתי בחומר שהוגש, השתכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל השיכנוו כנדרש במשפט פלילי להוכחת העבירה המיוחסת לנואם בכתב האישום וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

למעשה, גם אם קיבל את גרסת הנואם במלואה, עדין יש להרשייעו בביצוע העבירה. הנואם אישר כי יצא מהרכב תוך הותרת המנווע פועל והוסיף:

"הרכב היה פחות ממטר וחצי מהחנות, מיד כשהגיעו פניתי את הרכב. באא שלו היה ליד הרכב. הסברתי לשוטרת שאין כניסה למקום לטעינה ופריקה ומאחר לדברי לא מצאו חן בעיניה היא חיפשה איזו תקנה בחוק יש לאפשר לה לקנוס אותו בכל מקרה".

התקנה **מחייבות** הפסקת פעולה המנווע בכל מקרה של יציאה מהרכב, ו"השגחה" בידי אביו של הנואם, אשר עמד בסמוך לרכב אין די בה. בהקשר זה ראו החלטת בית המשפט בחיפה בתיק 3054-03-09 מדינת ישראל נ' קובי

הנאשמהodic'יאmerico מבלי shepsi'ka תפעול המנווע מבלי shevac'ampתחה הצטה.
דיבעובדו תאלו כיד להרשיע את הנאשם בעבירה לפיתקה 74(ב) לתקנות התעבורה"

כמו כן ראו החלטת בית המשפט המחוזי בبار שבע אשר אישר הרשות נהג אוטובוס באחריות לתאונת, ובין השאר בעבירה על התקנה דן, תוך קביעה כי לא היה רשאי יצאת מהאוטובוס ולהותיר את המנווע פועל, אף לצורך בדיקת סביבת האוטובוס טרם תחילת נסעה (ע"פ 13-06-13664 מדינת ישראל נ' יובל אסולי).

אם הותרת המנווע פועל תוך שהנהג הוא שימושי על הרכב וסבירתו אסורה, מכך וחומר שהדבר אסור מקום שהמשגיח הינו אדם אחר. שבעתיים בכך הדבר מקום שהتبירר כי אותו משגיח כלל אינו מושחה לנוהג ברכבת הרלונטי, שכן רשות הנהיגה שלו אינו מתאים לכך.

מהאמור לעיל עולה כאמור כי גם אם תתקבל גרסת הנאשם במלואה עדין בזעה עבירה, אולם למלה מן הדרוש אוסף ואבاهיר כי מצאתי לנכון לדוחות את גרסתו. בין גרסת הנאשם ובין גרסת העד מטעמו נפלו סתרות שאינן מתישבות, ומבייאות אותו למסקנה כי מדובר בגרסה שאינה אמת.

כך הנאשם טען כי יצא מרכב לשחק דקה עד דקה וחצי ועמד במרחק של כמטר וחצי מהמקום בעת שהגעה ניידת המשטרת. הנאשם חחש מכל וכל את גרסת השוטרת לפיה אמר לה שעזב את הרכב לשבע דקות בלבד, ועמד על כך שמדובר בזמן קצר בהרבה. לעומת אביו של הנאשם טען כי השגיח על הרכב במשך חמש עד שמונה דקות.

ה הנאשם טען כי יצא מהחנות וניגש לרכב מיד כשהגעה הניידת למקום, אך אביו טען כי לא ראה כלל את השוטרת, אלא רק מכוניות שהגיעו למקום וצפפו עקב חסימת הנטייב. אם מדובר במרחק של עד מטר וחצי מהרכב לחנות, לא יתכן כי מי שעמד ליד הרכב "להשגיח" עליו לאבחן כלל בשוטרת ובויכוח בין בגין וה הנאשם...

מעבר לכך, בישיבת ההקראה כלל לא הזכיר הנאשם את אביו כנוכח במקום וטען "אני עמדתי ליד הרכב, עזרתי לפרקיה". אמנם אין מדובר בגרסה שנמסרה תחת זהירה, אולם יש בכך כדי להציג לתמיהה העולה מגרסת האב, וחזק להרגשה כי עד זה כלל לא היה במקום.

אל מול הסתרות בגרסה ההגנה, לא מצאתי סיבות שלא לקבל את עדות התביעה ובמיוחד את העדות המרכזית של השוטרת מואיסי. אכן השוטר המתנדב מר עופר סתר עצמו באשר למועד בו נרשם הדוח, לפני או אחרי היזמת הרכב, אולם הוא אישר כי הדברים אינם זכורים לו, ומכל מקום אני סבור כי מדובר בסתריה מהותית אשר מקימה ספק של ממש בגרסה המאשימה.

בנוספּ, מתרבר כי עם הנאשם היה אדם נספּ, "שכן", אשר יחד עימו העביר הנאשם מקרים מהרכב לchnoot. אדם זה לא הוזכר כלל בידי הנאשם וכוחתו עלתה רק בדבריו האב, ולモטור לציין כי מדובר במקרה אחד רלוונטי ומהותי אשר יכול היה לחזק את גרסת הנאשם, אשר לא הובא לעדות. משמעו אי הבאת עד רלוונטי לעדות ידועה, והוא מחזק את גרסת הצד השני.

הנאשם העלה טענות רבות כנגד השוטרים, ובמיוחד כנגד השוטרת מואיסי, בטענה כי "חיפשה אותו", אולם מהנסיבות עולה כי למעשה רשם לו דוח מינימלי, שאינו גורר ניקוד ברשות הרישוי ובצדיו קנס נמוך, בעוד שדומה כי בגישה קפדיית יותר ניתן היה לייחס לנאשם עבירות חמורות יותר.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטול להוכיח את אשמת הנאשם מעל לספק סביר, ולפיכך אני מרשים אותו בעבירות המוחסת לו.

ניתנה היום, 13 בספטמבר 2016, במעמד הצדדים.

גזר דין

העבירה המוחסת לנאשם הינה מסוג בריית משפט ובצדיה קנס בסך 1,000 ₪. עם זאת, כפי שהובאה לנאשם לפני פתיחת המשפט בהתאם לפסיקה, מרגע שביקש הנאשם להישפט בגין העבירה קנס זה אינו רלוונטי עוד והעונש יקבע לפי שיקול דעתו, כלל הנסיבות לרבות עבורי של הנאשם (ראו לדוגמא עפ"ת 12-04-17669 גולן טழורי נ' נדינה ישראל).

בהתאם להלכה זו כבר נגזר על אדם עונש של קנס בסך 5,000 ₪ בגין שלוש דוחות חניה אשר הוגש המקורי בצדדים היה 100 ₪ בלבד (עפ"א 22223-08-14agi יונגר נ' מדינת ישראל) ואף הוטלה פסילה על תנאי או פסילה בפועל של שינוי הנהיגה, על נהגים שעשו שימוש בטלפון בעת הנהיגה וראו לדוגמא אחת מני רבות עפ"ת 5057-11-08 יצחק פריזאת נ' מדינת ישראל.

אני דין את הנאשם לתשלום קנס בסך 600 ש"ח או 2 ימי מאסר שישא בנוספּ לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הכנס ישולם עד יום 30.10.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שובי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז בחיפה.

ניתנה היום, 13 בספטמבר 2016, במעמד הנאשם וב"כ המשימהעו"ד שאהין.

חתימה